MRS. VRIONIS,
2183 AMSTERDAM AVE.,
NEW YORK CITY.

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Φλεβάρη ἔχομε ἐννηὰ
κι' εἴμεθα τοῦ Κατῆ γενιά.

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐννιακόσια δέκα καὶ ὀχτὼ
ποῦ τοῦ Μπίλι φέρνει κᾶζο τρανταχτὸ

Ἀριθμὸς πενῆντα ποῦναι νὰ τὰ χάσῃς
μὲ συλλήψεις τόσας καὶ μ' ἐπαναστάσεις.

Μεσ' στῆς ἀκρίβειας τὸν καιρὸ
κι' ὁ Φασουλῆς μέσ' στὸ χορό.

Π.—Δὲν θὰ χορέψῃς, Φασουλῆ;
Φ.—Δὲν θὰ χορέψω γέρω.
Τὰς τελευταίας δωρεὰς κι' ἐγὼ βαρέως φέρω
κι' ὅσω τραβᾷ ὁ ἔρανος καὶ τῆς σαράντα φθάνει
τόσω καὶ μισοσχολικὸ χορευτικὸ μὲ κάνει.

Π.—Φτοῦ νὰ χαθῇς! Τὸ ἵδρυμα μισεῖς μωρὲ μαγκούφη;
Φ.—Δὲν τὸ μισῶ μὰ τ' ἀγαπῶ ὡς μερικοὶ Ταρτοῦφοι
καὶ νὰ χαρίσω μιὰ ἐλπὶ κι' ἐγὼ μπορῶ τὸ βράδυ
ὅταν θὰ γίνῃ τὸ πρωῒ ἕνα τουλοῦμι λάδι.

Ἔδωκες τίποτε καὶ σύ;
Π.—Ἐσκέφθηκα μονάχα
κι' ἡ σκέψις πρᾶξις εὔκολα μπορεῖ νὰ γίνῃ χάχα
ἐκτὸς ἂν εἶσαι ἄνθρωπος ποῦ ζῇς μὲ καρδιοχτύπια
κι' ἔχεις τὸ χέρι σου μακρὺ μὰ τὴ σακοῦλα τρύπια

Πολὺ μ' ἀρέσει Φασουλῆ τριγύρω μου νὰ δίνω
καὶ εὐεργέτης ἤθελα καὶ δωρητὴς νὰ γίνω
μὰ κάθε μιὰ ποῦ σκέπτομαι παρᾶδες νὰ χαρίσω
μοῦ τραγουδεῖ λυπητερὰ ἡ φτώχεια ἀπὸ πίσω
«Μάζεψε τὰ ξεράδια σου τσιντὸ μωρὲ τσιντὸ
κι' εἶναι τὸ παληοπάπλωμα καὶ τρύπιο καὶ κοντό.»

Ἐσὺ μωρὲ ἐξέπλυνες τῆς τσιγγουνιᾶς τὸν ρῦπον;
Φ.—Ἐκπροσωπῶν στὰς δωρεὰς τὸν σοβαρόν μας τύπον
ἔδωκα καὶ δὲν ἔδωκα καὶ ξέφυγα καὶ μπῆκα
στοῦ Πρεσβευτοῦ τὴ Σχολικὴ δολλαροφόρο βίκα.
Ἔδωκα τάλληρα πολλά, ἀλλ' ὅμως μήτε κόρι
μοῦ φύγαν κατοστάρικα καμπόσα μὲ τὸ ζόρι
κι' εἴτε τὸ ἕνα ἔκαμα ἢ τἄλλο Περικλέτο
εἶπα Γκοντὲμ κι' ἔς κόρακας ὁ ἔρανος ἐρρέτω.

Θὰ μοῦ ξεστρίψ' ἡ λόξα
μ' αὐτὸ τὸ νέο κάζο
ποῦ πέρνουν ἄλλοι δόξα
παρᾶ ἐγὼ σὰν βάζω
καὶ μ' ὅλων τῶν φωστήρων μου τὰ στραβοφόρα φῶτα
ἀλλοῦ τὰ κακαρίσματα κι' ἀλλοῦ γεννᾷ ἡ κότα.

Ἐγὼ πολλὰ ἐλάλησα γιὰ τὸ Σχολειὸ καὶ εἶπον
κι' ἐκπροσωπῶν τὴν ὥρ' αὐτὴ τὸν σοβαρόν μας τύπον
πετῶ τὴν πατερίτσαν μου, κλωτσῶ καὶ τὸ τσουβάλι
ἀφοῦ τῆς δόξες σήμερα ἐράνων πέρνουν ἄλλοι.
Δὲν συγχωρῶ βρὲ Περικλῆ τοῦ Πρεσβευτοῦ τὴ σκέψι
ποῦ μ' ἔχει ἄκοντα καὶ μὲ ὡς ξέρεις παγιδέψει
καὶ τῆς παγίδος ὡς εἰκὸς ἐπιτηδείας οὔσης
ἔλυσα τ' ἄμοιρο πουγγὶ μετὰ χειρὸς τρεμούσης.

Πολλὰ ἐλάλησα πολλοῖς
εἰς χρόνους παρελθόντας
περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς
κι' ἐπήνεσα τοὺς δρῶντας

ὁμως καθεύδειν οὐκ ἐᾷ καὶ τὴ δική μου λόξα
τῶν Σχολικῶν Εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν ἡ δόξα.

Σχολεῖον ἀνεξάρτητον τὴν τρέλλα μοῦ γεννᾷ
Μοῦ πέρνει κάθε κόρδωμα καὶ κάθε τεμενᾶ
καὶ μοῦ προσάπτει σήμερα ὁ Ροῦσος ρεζιλίκι
ποῦ καταντᾷ ἀφίλητο τοῦ Τύπου τὸ μανίκι.
Σχολεῖον μὲ κεφάλαια καὶ Πάγγας καταθέσεις
πολὺ μειώνει Περικλῆ, τὰς τυπικάς μας σχέσεις
κι' ἐπιτροπὴ μὲ αἴσθημα καὶ μὲ μυαλὸ καὶ ζῆλον
τύπον στὸν τύπον μας δωρεῖ τῶν πέντε της δακτύλων

Μὴ μοῦ μιλᾷς γιὰ τὸ Σχολειὸ μὴ λὲς γιὰ τοὺς ἐράνους
καὶ βλέπω μπός μου γίγαντας ὅσους θαρροῦσα νάνους.
Δὲν θέλω πιὰ γιὰ δωρεὰς εἰς τὸ ἑξῆς ν' ἀκούσω
ποῦ γὰ τὴν τσέπη μου θὰ πῇ τρικλοποδιὰ καὶ Ροῦσο.

Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ Κεχαγιᾶς βρὲ Περικλῆ ψωρίλη
ποῦ ἕως χθὲς τὸν ἔγραφα «χωριὸ τοῦ 'Αϊβασίλη»
μὰ δεκαπέντε σήμερα χιλιάδες κάτω βάνει
καὶ τετταρταῖος πυρετὸς τ' ἀκούω καὶ μὲ πιάνει;

Ξέρεις ἐσὺ τὸν Κεχαγιᾶ τὸν Εὐρυπίδη τοῦτον
ποῦχει τοῦ Κροίσου Περικλῆ καθὼς μοῦ λὲν τὸν πλοῦτον
κι' ὡς εὐεργέτη τοῦ Σχολειοῦ ἔχουν ἀναγνωρίσει
χωρὶς οὔτ' ἕνα οὐλαμὸ στρατοῦ νὰ ἐξοπλίσῃ;

Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ Κεχαγιᾶς βρὲ παληοκατσαούνη
ποῦ στὸ δικό μου νὰ χωθῇ ἐτόλμησε ρουθοῦνι
κι' ἐνῷ ἐγὼ τὰς δωρεὰς τὰς κάνω στὰ κιτάπια
αὐτὸς μὲ ρίαλ μόνεϋ μοῦ μπαίνει μέσ' στὰ μάτια;

Ὁ Κεχαγιᾶς μοῦ λὲν ἐδῶ, ὁ Κεχαγιᾶς πιὸ πέρα
κι' ὅπου γυρίσω καὶ σταθῶ βρὲ Περικλέτο λέρα
ὅλες καὶ ὅλοι μοῦ μιλοῦν γιὰ Κεχαγιᾶ τὰ ἴδια
καὶ εἶδα κι' ἄλλους νὰ τοὺς τρῶν ὅπως ἐμένα φίδια

Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ Κεχαγιᾶς ποῦ βγαίνει νὰ ποζάρῃ;
Τάχα δὲν εἶμαι νιὸς καὶ γὼ δὲν εἶμαι παλληκάρι
καὶ δωρεὰς δὲν ἔκανα στὰ περασμένα χρόνια
Συντάγματα ξυπόλυτα κι' ἀνύπαρκτα κανόνια;

Π.—Ὁ Εὐρυπίδης Κεχαγιᾶς βρὲ Φασουλῆ σαλιάρη
ἦτο τῆς Παροικίας μας καὶ εἶνε τὸ καμάρι.
νέος σεμνὸς ποῦ βλέμματα γύρω δὲν ρίχνει γαῦρα
πρῶτος στὰ ἔργα κι' ἔσχατος ἐσχάτων στὴν παλάβρα.

Κυτῶ κι' ἐγὼ τὸν Κεχαγιᾶ, τὸ φίλο Εὐρυπίδη
καὶ λέω εἴθε νὰ μᾶς ζῇ τὸ λομπερὸ στολίδι.
Χρόνια ἀπ' τοὺς τσιγγούνηδες νὰ κόβωνται αἰώνια
καὶ νὰ κολλοῦν στοῦ φίλου μας τοῦ Κεχαγιᾶ τὰ χρόνια
ποῦ τὴν πατρίδα μας τιμᾷ κι' ἴσως κοντὰ σὲ κείνη
καὶ τοῦ μπερντέ μας δωρητὴς μπορεῖ ποτὲ νὰ γίνῃ.

Τὸ ἀπεφάσισες λοιπὸν νὰ μὴ χορέψῃς φέτο;
Φ.—Ποτὲ χορὸ ὅπως αὐτὸν δὲν εἶδα Περικλέτο
κι' ἡ ὠμορφιὰ κι' ἡ χάρις του τὰ νεῦρά μου κεντᾷ
ποῦ χορευτὴς χορεύτρια δὲν βλέπω νὰ σκουντᾷ.
Π.—Βρὲ δὲ ζηλεύεις Φασουλῆ τῶν χορευτῶν τὰ ζεύγη;
Φ.—Μὲ τὴ νεότητα μαζὶ κάθε μας σφρῖγος φεύγει
καὶ λέω τώρα ποῦφθασα σ' αὐτὰ ἐδῶ τὰ χάλια
γιαοῦρτι εἶν' ἡ θάλασσα μὰ σπάσαν τὰ κουτάλια.
Π.—Κύτα κεῖ κάτω τῶν ζευγῶν στροβιλισμοὺς καὶ σύ.
Φ.—Ὁ Ροῦσος βλέπω χαιρετᾷ τὴν ἀριστοκρασὶ
'Αληθινὴ εὐγένεια ἡ ὄψις του μοῦ δείχνει
κι' ὅσες φορὲς ἐταστικὲς ματιὲς τριγύρω ρίχνει
τὶ κρῖμα λέω ἄνθρωπος μὲ χίλια δυὸ προσόντα
τὸν πεθαμένον νὰ θαρρῇ βρυκόλακα γιὰ ζῶντα.
Π.—Μᾶς τριγυρνοῦν κατάσκοποι κακόμοιρε. Μιλιὰ
Φ.—Νὰ ὁ δικός μας Πρόξενος. Παιδὶ τοῦ Βασιληᾶ
κι' ἔλα μαζὶ στὸν Μπόταση νὰ πᾶμε χασομέρη
νὰ σφίξῃς τὸ γεροντικὸ μὰ τιμημένο χέρι.
Βλέπω κυρίες ποῦ ποτὲ δὲν εἶχα γνωριμιὰ
Φ.—Πολλὲς μισοῦν τὸ μαγειριό, μὰ τὸ χορὸ καμμιὰ
κι' ἂν τύχῃ κωλικόπονο δὲν εἶχε κι' ἡ Τασὶ
κι' ἡ Φασουλῆ θὰ πόζαρε ὡς ἀριστοκρασί.
Π.—Κακόγλωσσος ἀρχίνησες νὰ γίνεσαι καὶ πάλι.
Φ.—Νὰ ἡ κυρία, Περικλῆ, τοῦ Λίτσα τοῦ Μιχάλη
πᾶμε κι' εὐστρόφου πνεύματος ἐὰν σ' ἀρέσει κᾶλλος
τὤχει καὶ τοῦτο τοῦ Σχολειοῦ ὁ ὤμορφος ὁ μπᾶλος.
Π.—Ποιὰ εἶναι κείνη Φασουλῆ μὲ τὴ λιγνὴ τὴ μέση;
Φ.—Τὸ γένος Ράλλη. Ἡ σεμνὴ Μαντὰμ Καλβοκορέση.
Δὲς ἕνα φρᾶκο καμουφλὰζ τοὐτέστι Περικλέτο
μιὰ ρεδιγκότα περσινὴ ποῦγεινε φρᾶκο φέτο.

Π.—Ὁ ἴδιος θᾶσαι πάντοτε κοτσομπολιᾶς ραγιᾶ
Ποιὰ εἶν' αὐτή;
Φ.—Ἡ εὐγενὴς κυρία Κεχαγιᾶ.
Π.—Κι' ἡ διπλανή;
Φ.—Τῆς Κεχαγιᾶ τ' ἀφροπλασμένα κάλλη.
Π.—Τὴν Κεχαγιᾶ τὴν ἄκουσα, τί μοῦ τὴν λὲς καὶ πάλι;
Φ.—Τοῦ Εὐρυπίδους εἶν' ἡ μιά, τοῦ Σάββα εἶν' ἡ ἄλλη
ποῦ τὴν καλοῦνε Θάλεια γιατὶ πῶς βλέπεις θάλλει.

Π.—Ἐπιτυχὴς μοῦ φαίνεται εἶν' ὁ χορὸς καθ' ὅλα.
Φ.—Βλέπω ἐπίσης Περικλῆ καὶ τὴν κυρία Κόλλα
κι' ἡ σκέψις λόγια γίνεται τὴν ὥρ' αὐτὴ στὰ χείλη
«Στὸ σύζυγός σας τὸ Σχολειὸ Μαντὰμ πολλὰ ὀφείλει

Π.—Ποιὰ εἶν' ἐκείνη ἡ σεμνὴ κι' ὤμορφη κορασιά;
Φ.—Σύζυγος εἶνε Περικλῆ τοῦ Γεώργου τοῦ Ρασιᾶ.
Ἑνὸς πατέρα εὐτυχοῦς ὅπως ἐγὼ τσακπίνη
Ποῦ τσαρουχιοῦ παραγγελιὰ παντόφλα τοὔχει γίνει
Π.—Σὰν δὲν χορεύεις ἄνοστοι σοῦ φαίνονται οἱ μπάλλοι
Φ.—Δὲς παρθενιᾶς σεμνότητα στὴ Λέκα τοῦ Μιχάλη.

Π.—Οὔτε καὶ μία ἀσχημιὰ τὸ μάτι μου δὲν βλέπει.
Φ.—Γεωργοπούλου εἶν' αὐτή. Κυρία καθὼς πρέπει.
Π.—Ποιὰ πρὸ μικροῦ χαιρέτισες κεῖ πέρα Φασουλῆ;
Φ.—Εἶν' ἡ κουμπαρίτσα μας ἡ Μίσες Κανελῆ
ποῦχει καὶ γνώσεις περισσὲς καὶ γνῶσι περισσή,
κι' ὅπως ἐγὼ νὰ χαιρετᾷς ὅπου τὴν δῇς καὶ σύ.

Π.—Εἰς γλάστρες μετεβλήθησαν ἀνθῶν τὰ θεωρεῖα.
Φ.—Κύτα τοῦ Λυμπερόπουλου τοῦ Σταύρου τὴν κυρία
καὶ τὸ μισὸ τὸ τρυφερὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γιάννη
τί ζεῦγος μὲ τὸ Γιάννη μας χαριτωμένο κάνει.
Γκρὰν μὰρς δὲν θὰ χορέψωμε τοὐλάχιστον οἱ δυὸ
τώρα ποῦ παίζουν τοῦ 'Αητοῦ, ὅπως ἀκοῦς, τὸ γυιό;

Φ.—Ἔκαμα ἄλλο ἄλλοτε πρὸς χάριν τοῦ κουμπάρου.
Π.—Ποιὰ εἶν' αὐτὴ ἡ ζωγραφιά;
Φ.—Ἡ Μίσες Κουμαντάρου
Δὲς τοῦ Χαζάπη Περικλῆ εἶν' ἡ κυρία κείνη
ποῦ τόση ἔχει χάριτα καὶ μετριοφροσύνη.

Π.—Ποιὰ εἶν' αὐτὴ ποῦ διαρκῶς μιλεῖς καὶ ἀστεΐζεσαι;
Φ.—Μὲ τοῦ Θεοδωρόπουλου τὴ Μίσες δὲν γνωρίζεσαι;
Αὐτὴ ἐδέχθη τοῦ Σχολειοῦ τὸ κάτισχνο τὸ βρέφος
καὶ τὸ ἐποδηγέτησε στὸ δρόμο τοῦ καλοῦ
ὅμως καθένα μόχθον της τὸν καταστῆσαν νέφος
καὶ ἀπιοῦσα ὤχετο ἐκεῖθεν πρὸ πολλοῦ.

Αὐτὴ ἀντεμετώπησε τῶν διωγμῶν τὰ χρόνια
μὰ στὴ γαλήνη πάνσοφα εὑρέθηκαν κεφάλια
καὶ τὴν ἐπότισαν χολὴ ποῦφερε καταφρόνια
κι' ὅσα γνωρίζεις Σκολικὰ μὲ τὸ συμπάθειο χάλια.

Π.—Τὰ περασμένα σήμερα μὴν τὰ σκαλίζῃς σφῆγκα.
Φ.—Χαριτωμένη σ' ὅλα της εἶν' ἡ κυρία Ρήγκα
Π.—Ποιὰ εἶν' αὐτὴ ἡ πρόσχαρη;
Φ.—Ἡ Μίσες ἡ Δαδάκη
Τί μετρημένη καὶ σεμνὴ ἡ Μίσες Παπαδάκη.
Τὴν 'Αθηναία, Περικλῆ, χαιρέτισε καὶ σὺ
ποῦχει πολλὴ εὐγένεια καὶ χάρι περισσή.

Τὴ Μίσες τὴ Μικρούτσικου τὴν ὥρ' αὐτὴ κυτῶ
Τί ζευγαράκι ἀφελές, σεμνὸ καὶ ταιριαστό!
Π.—Ποιὸ εἶναι κεῖνο Φασουλῆ τὸ δροσερὸ μπουκέτο;
Φ.—'Αντωνιάδου ἡ Μαντὰμ κι' ἡ Μήτρου, Περικλέτο.
Π.—Παίζουν καὶ πάλι τοῦ 'Αητοῦ τὸ γυιὸ κεῖ κάτω.
Ἄκου.
Φ.—Χαιρέτισε τὴν εὐγενῆ κυρία τοῦ Σταυράκου.
Νὰ τοῦ Γεωργακόπουλου Μαντὰμ χαριτωμένη
μὰ κι' ἡ Χρηστίδου κομιλφὸ κι' ὡς πρέπει μορφωμένη.

Π.—Κι' ἐκείνη ποῦ τὴν Κεχαγιᾶ κυτῶντας καμαρώνει;
Φ.—Ἡ Φεραμόσκα Περικλῆ ποῦ ὅλω ξανανοιώνει
κι' ἔχει τὸ σφρῖγος κοριτσιοῦ καὶ τὸν καιρὸ μοιράζει
γιὰ τὸ 'Ανθοπωλεῖόν της κι' ὅπου φτωχὴ στενάζει.

Π.—Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν καρὸ βρὲ Φασουλῆ τὸ Φάντη;
Φ.—Ἐγὼ κυτῶ τὴν κομιλφὸ κυρία τοῦ Σαράντη.
Π.— Σὰν ὁλμοβόλα κύταξε σαμπάνιες ἐκεῖ πάνω
στὸ Ραβαζούλα Φασουλῆ τὸ φίλο μας τὸ Θάνο,
ὅμως ποιὰ εἶναι τάχα της ἐκείν' ἡ ἀσπρομάλλω
ποῦ τὴ ζωὴ τὴ χαίρεται ὅπως ἐγὼ τὴν ψάλλω;

Φ.—Miss Halpin εἶν' Elyabeth, μ' ἂν διάβηκαν οἱ οἱ χρόνοι
καὶ τὰ ξανθά της τὰ μαλλιὰ πασπάλωσαν μὲ χιόνι
μὰ ἡ καρδιά της ἔμεινε μὲ σφρῖγος γιατὶ νοιώθει
ὅτι γηράζει τὸ κορμὶ σὰν νεκρωθοῦν οἱ πόθοι.
Π.—Κι' ἡ ἄλλη ποῦναι δίπλα της βρὲ Φασουλῆ μαζέτα;
Φ.—Ὡς Miss McLenghlen Περικλῆ μοῦ τὴ συστῆσαν νέτα
ποῦ ἔχει χάρι Περικλῆ καὶ ὠμορφιὰ περίσσια
καὶ στέκονται περήφανες κι' ἡ δυὸ σὰν κυπαρίσσια.

Κι' ἐκεῖνος 'κεῖ ὁ μπὸν βιβάν;
Φ.—Δὲν τὸν θυμοῦμαι τώρα
μ' ἂν τύχῃ τὸν ἐζύγωνα ὡς γνώριμος μιὰ ὥρα
θὰ ἦτο ἡ φιλία του διπλάρικα καρβέλια
καὶ σὺ θὰ χοροπήδαγες καὶ θᾶσκαζες σπὰ γέλοια.
Π.—Ὅλω κυρίες Φασουλῆ μοῦ δείχνεις καὶ μοῦ λές.
Φ.—Καὶ δεσποινίδες ἀληθῶς παρατηρῶ πολλὲς
κι' ἂν τύχῃ δὲν γνωρίζεσαι μαζί μου τώρα ἔλα.
μὲ τὴν Καϊνάρου, Περικλῆ, νὰ γνωρισθῇς τὴ Στέλλα.
Ἄφες στὰ κάλλη τοῦ κορμιοῦ νὰ χάσκῃ ἕνας κι' ἄλλος
καὶ στῆς παρθένας της ψυχῆς ἐντρύφησε τὸ κάλλος
Νὰ σὲ συστήσω κόπιασε, βρὲ Περικλῆ, κηφῆνα
Στὴ Στεφανίδου τὴ γλυκειά, τὴ ματμαζὲλ Κορίνα
ποῦ ἀρραβῶνος ἤλλαξε ἐσχάτως δαχτυλίδι
μὲ τοῦ Μπενᾶ τ' ἀτίμητο, μονάκριβο στολίδι.

Πᾶμε καὶ πρὸς τὴν Μὶς Μπενᾶ νὰ σὲ γνωρίσω τώρα
ποῦ ἄφθονα τῆς φύσεως ἔχει καὶ κείνη δῶρα
'Ακόμα ὡραιότερη ἡ μόρφωσις τὴν κάνει
κι' εἶναι μνηστὴ καθὼς γνωστὸν τοῦ Στεφανίδου Γιάννη.

Λουλοῦδι μή μοῦ ἅπτου ἡ Οἰκονομοπούλου
ἀνθοστεμμένος κλῶνος ἡ Κοῦλα Σαροπούλου
ποῦ εὐτυχὴς θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ θὰ πάρῃ
σὰν τοῦτο τὸ χρυσάφι καὶ τὰ μαργαριτάρι.

Γιὰ κύταξε τὴν Κοῦλα ἐπίσης τοῦ Τερζάκη
Στὰ ρόζ σὰν ρόδο μοιάζει καὶ ζωντανὸ καδράκι
καὶ ὠμορφιὰ καὶ χάρις ἰδὲ πῶς πλαισιώνει
τῆς ζηλεμένες κόρες τῆς Μίσες τῆς Βρυώνη.

Τὴ Βοϊτσίδου κύτα κεῖ πέρα τὴ Μαρίκα
τί σφρῖγος, Περικλέτο, ἀνταμιωτὸ μὲ γλύκα,
μὰ καὶ τῆς Φωτιάδου παρατηρῶν τὰ κάλλη
θὰ πῇς πῶς Καρυᾶτις ἀρχαία ξεπροβάλλει.
Νά την· ἡ Σαροπούλου, ἡ προσφιλὴς Μαρίκα.
Νά την κι' ἡ Εὐσταθίου ποῦ τόση ἔχει γλύκα.
Κι' ἡ Ζωναρᾶ ἐπίσης κοπέλλα μορφωμένη
ἀλλὰ καὶ ἡ Σαράντη πολὺ χαριτωμένη.

Ἔλα τὴ Μὶς τὴ Μπράνια νὰ πᾶμε νὰ γνωρίσῃς
καὶ ὠμορφιὲς καὶ γνώσεις νὰ δῇς καὶ ν' ἀπορήσῃς.
Πᾶμε μὲ τὴν Τσικλάκου νὰ γνωρισθῇς κεῖ κάτω
ποῦναι κι' αὐτὴ λουλοῦδι ἁγνὸ καὶ μυρωδᾶτο.
Νὰ καὶ ἡ Rose Wade ποῦχει σπαθὶ τὸ μάτι
καὶ τὴ σπουδὴ περίσσια καὶ ὠμορφιὲς γεμάτη

Π.—Ἄλλες δὲν εἶνε Φασουλῆ;
Φ.—Ὡς ἄμμος τῆς θαλάσσης
μὰ δὲν τῆς ξέρω Περικλῆ καὶ γνωριμιὲς θὰ χάσῃς.
Π.—Ποῦναι ἡ Μίσες Φασουλῆ, δυὸ βόλτες νὰ τὴν φέρω;

Φ.—Μέσ' στὰ οἰκογενειακὰ μὴν ἐπεμβαίνῃς, γέρω.
κι' ἄλλαι βουλαὶ τῆς Φασουλῆ ποῦλεγε δῶ πῶς θᾶχῃ
κι' ἄλλα κελεύει τῆς Τασῆς ἐξκιούζμι τὸ στομάχι.
Νάτος ὁ Γαλανόπουλος γιὰ τὸ Σχολεῖο στῦλος
κι' ὁ Ραβαζούλας ὁ μικρὸς ὁ Θοδωρῆς ὁ φίλος

Π.—Ἔρχονται καὶ Μεξικανοὶ μέσ' στοὺς δικούς μας μπάλους;
Ποιὸς εἶναι κεῖνος Φασουλῆ;
Φ.—Μὴν τοῦ πατῆς τοὺς κάλους
καὶ τὰ γραφεῖά σου μπορεῖ μωρὲ Παληοκοριὸ
νὰ δῇς σαλεπιτζίδικο καὶ κεραμυδαριό.
Κύτα κεῖ κάτω λεβεντιὰ στὸ Ραβαζούλα Θάνο

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America .....$2.00 yearly

Foreign Countries and Canada ...$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Π.—Μὰ μοῦ τὸν εἶπες μιὰ φορά. Σκασμός.
Φ.—Παρντὸν ξεχάνω
Π.—Ξέρω ἐκεῖ ποῦ συμπαθᾶς μιλεῖς καὶ παραπάνω.
Φ.—Κύταξε τὸ Μικρούτσικο τὸ Γεῶργο Περικλέτο
Π.—Γκοντέμ! Ἐσὺ μεροληπτεῖς μέσ' στὸ χορὸ ἐφέτο.
Γιατροὺς δὲν βλέπεις, βρὲ στραβέ, καὶ δικηγόρους κι' ἄλλους
ἐμπόρους ὅπως ἔβλεπες εἰς παρελθόντας μπάλους;

Φ.—Ἂν σοῦ εἰπῶ ποιὸς εἶν' αὐτὸς καὶ κεῖνον λησμονήσω
μπορεῖ νὰ παρεξηγηθῶ καὶ νὰ δυσαρεστήσω
κι' ἀφοῦ μπακάλης ἔγεινα ἐσχάτως Παπαγᾶλο
μιλῶ γιὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς μέσ' στοῦ Σχολειοῦ τὸν μπᾶλο
ἐλπίζων—ἔτσι ἀντρενοῦ—μ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ χάδι
νὰ μοῦ πωλοῦν ἀνόθευτο τὸ βαρτισμένο λάδι.

Π.—Δὲν θὰ χορέψωμε λοιπὸν βρὲ Φασουλῆ;
Φ.—Καθόλου.
Π.—Ὅρσε κλωτσὲς λοιπὸν κτηνὸ καὶ κάλτσα τοῦ Διαβόλου.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

ΟΤΑΝ ΕΠΕΘΑΝΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πὲρ Ντίο Σάντο! εἶπα. Ποῦ ἔχω καταντήσει.
Ἰδανικὸς θαρροῦσα στὴ γῆ πῶς εἶχα ζήσει
μὰ τὰ καλά μου βλέπω ν' ἀντανακλῶνται ὅλα
σ' ἑνὸς γαϊδάρου ἴσκιο, σ' ἑνὸς ἀνθρώπου κῶλα.

Ὅσω πρὸς τὸ παλάτι, καὶ πιὸ κοντὰ ζυγώνω
τόσω καὶ λίγο λίγο θαρρῶ πῶς ξεθαμπώνω
κι' ἔπρεπε λέω νᾶχα πρωτήτερα ψωφήσει
γιὰ νὰ τὸ καταλάβω τί ἤμουν μέσ' στὴ ζῆσι.

Ὡς ὁ Τατάνης νοιώθει τί πρᾶμμα εἶν' ἡ πέννα
ὅταν Σαββάτο κόβῃ τὰ τσέκια στὸν καθένα
ἔτσι καὶ γὼ τοῦ βίου σὰν κόπηκε τὸ ρᾶμμα
βλέπω τί εἴδους ἤμουν μὲ τὸ συμπάθειο πρᾶμμα.

Βαδίζω μὰ ὁ νοῦς μου χιλιάδες σκέψεις κάνει.
Νά ἔχω τάχα λέω πραγματικῶς πεθάνει
κι' ἀλήθεια εἶν' οἱ ἴσκιοι, τὰ κτίρια, οἱ δρόμοι
ἢ μήπως ψευδαισθήσεις ἔχω καὶ τώρ' ἀκόμη;

Ἂν ὄνειρο δὲν ἦτο ὁ βίος μέχρι τάφου
στὴ ζωντανὴ ταινία τοῦ κινηματογράφου
θᾶπαιζα τότε μέρος κάποιο μ' ἀνθρώπου μούρη
καὶ τ' ἀπὸ μέσα θᾶχα κοινὸ μὲ τὸ γαϊδοῦρι.

Μιὰ συχασιὰ στὴ νέα τὴν ὕπαρξι μὲ πιάνει
καὶ λέω· ἡ ψυχή μου γιατὶ νὰ μὴ πεθάνῃ;
γιατὶ χωρὶς νὰ θέλω βγῆκα στῆς γῆς τὴ σφαῖρα;
γιατὶ μὲ δένουν πάλι μὲ τὸ στανειὸ δῶ πέρα;

Γιατὶ ντροπὴ νὰ νοιώθω γιὰ μένα εἴτε οἴκτον
στὴ θέα τῶν δικῶν της γαϊδουρικῶν ἐνστίκτων
ἀφοῦ ἐγὼ δὲν τᾶχω μέσα σὲ κείνη βάλει
μὰ μὲ τὴ γέννησί μου τῆς τὰ φορτῶσαν ἄλλοι;

Ὅμως ὑπάρχω τάχα; Ντελίριο μὴν ἔχω
κι' ἔτσι θαρρῶ σὲ πλᾶσι καινούργια ὅτι τρέχω;
Μὴ μεθυσμένου τώρα περνῶ καὶ γὼ τὰ χάλια
καὶ βλέπω ἴσκιους γύρω κι' ἀνύπαρκτα κεφάλια;

Ἂν πράγματι ὑπάρχω σὲ μιὰ ζωὴ ἀκόμα
τί ἤμουν καὶ ποῦ ζοῦσα προτοῦ νὰ μπῶ στὸ σῶμα;
Συνέταιρο ποιὸ τάχα νὰ πῆραν οἱ γονηοί μου
κι' αὐτοὶ μοῦ δῶσαν σῶμα κι' ὁ ἄλλος τὴν ψυχή μου;

Ἂν οἱ γονεῖς μοῦ εἶχαν ψυχὴ στὸ σῶμα βάλει
πῶς ἔγεινε ἡ ὕλη τὸ ἄϋλο νὰ βγάλῃ
ποῦ μοιάζει σὰν νὰ σπείρω σπορὲς μέσ' στὰ χωράφια
καὶ νᾶβγουν καρακάξες, μπαρμπούνια καὶ ἐλάφια;

Ἂν κεῖνοι μοῦ τὴ δῶκαν τότε αὐτὸ σημαίνει
πῶς σ' ὅλο τὸ κορμί μας θὰ εἶναι ἁπλωμένη
κι' ὅλα τὰ κύταρά μας, τὰ μόριά μας οὖλα
θᾶχουν ἀπ' τὴν ψυχάρα καὶ μιὰ σταλιὰ ψυχοῦλα.

Πρέπει ψυχὲς νὰ εἶναι τὸ σῶμά μου γεμᾶτο
ἀπ' τὴν κορφή, πῶς λένε καμπόσοι, ὡς τὸν πᾶτο
κι' ὁσάκις ξεκολλιέται ἀπ' τὸ κορμί μου κᾶτι
χάνω καὶ τῆς ψυχῆς μου ἰσόμακρο κομμάτι.

Πρέπει ψυχὴ τὸ νῦχι καὶ τὸ μαλλί μου νᾶχῃ
ψυχὴ κι' αὐτὸ ποῦ βγάζω σὰν μὲ κολλᾷ συνάχι
κι' ὅταν σᾶς μπαρμπερίζουν καὶ τὰ ξουράφια τρίζουν
ψυχὲς ποῦ πᾶν χαμένες τριγύρω κλαυθμηρίζουν.

Ψυχὴ δὲν τὴν πιστεύω σ' ἕνα μονάχα μέρος.
αὐτὸ ποῦ τριγυρίζει ὁ ὑλικὸς ὁ ἔρως,
γιατὶ ἂν ἔτσι εἶναι θὰ τᾶβρω δῶ μπαστούνια
ψυχὲς κι' ἐγὼ σὰν ἔχω σκοτώσει μιλιούνια.

Ὅ,τι ἀρχὴ ἐπῆρε μὲ τὴ ζωὴ μαζὴ
ἀδύνατον νὰ ζήσῃ ὅταν αὐτὴ δὲν ζῇ
κι' ἐγὼ γιὰ νὰ ὑπάρχω κάθε ζωὴ σὰν σβύνει
σημαίνει πῶς ὑπῆρχα προτοῦ ὑπάρξῃ κείνη.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΤΕ ΠΑΓΙΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ

Αἱ γενναῖαι ἀληθῶς δωρεαὶ τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων τῆς παροικίας μας, αἵτινες ἔδωκαν τὴν πρώτην τὴν καὶ ἰσχυροτέραν ὤθησιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν ἵδρυμα ὅπως καταστήσωσι τοῦτο ὑλικῶς ἀνεξάρτητον ἀντὶ νὰ μᾶς καθησυχάσουν τοὐναντίον ἐπαυξάνουσι τὴν ἀνησυχίαν μας διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην του.

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς παροικίας μας ὁ ὑφιστάμενος τοσούτω γενναίας ἀφαιμάξεις οἰκειοθελῶς ἐξ ἔρωτος καὶ μόνον πρὸς τὴν Πατρίδα ἔχει πολὺ δικαίως τὴν ἀπαίτησιν ἠθικῆς ἀνταμοιβῆς, ἥτις ἔγκειται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀπωτέρου σκοποῦ, δι' ὃν ἠνοίχθησαν ἡγεμονικῶς τὰ βαλάντια ζαπλούτων καὶ βιοπαλαιστῶν ἐμπόρων.

Τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον τὸ ὁποῖον ἀνέκοψε πάντοτε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ μας ἱδρύματος, ὁ μεγαλείτερος βράχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσέκοπτον διαρκῶς οἱ ἑκάστοτε διαχειριζόμενοι τὰ τῆς σχολῆς ὑπῆρξε κατὰ τὴν γνώμην των ἓν καὶ μόνον· Τὸ ὑλικὸν χρέος τῆς Σχολῆς. Σήμερον τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο ἐμπόδιον ἦρθη καὶ ἡ πρὸς ὁρᾶσιν ὁδὸς τοῦ Σχολείου καθίσταται ἐλευθέρα χάρις εἰς τὴν ἀξιέπαινον πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Ρούσσου καὶ εἰς τὴν ἐμπράγματον συναίσθησιν τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐξαιτάσωμεν σήμερον ἐὰν ὁ τόκος τοῦ δανείου ἢ ἄλλοι λόγοι ἦσαν οἱ κυρίως ὑπαίτιοι διὰ τὴν λυπηρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν περιῆλθε τὸ ἐθνικόν μας ἵδρυμα. Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐτησίου τόκου μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ γλίσχρον ποσὸν τῶν 1100 δολλαρίων κατ' ἔτος ἀποτελεῖ καθ' ἡμᾶς ἰσχυρισμὸν ἀστεῖον—ἵνα μὴ μεταχειρισθῶμεν βαρυτέραν φράσιν—καὶ τοῦτο διότι αἱ πρόσοδοι τοῦ ἱδρύματος οὐδέποτε ὑπῆρξαν ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ εἶναι.

Δὲν θὰ καταλογίσωμεν βεβαίως τῶν διαχειρισαμένων τὰ τῆς Σχολῆς ἔλλειψιν εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος πρὸς ταύτην οὐδὲ ἐξυπηρέτησιν ἀτομικῶν αὐτῶν βλέψεων, ὑπέχομεν ὅμως τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν εἰς στιγμὰς καθ' ἃς κρίνεται ὁριστικῶς ἡ τύχη τοῦ ἱδρύματος νὰ ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην μας μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἠθικὴν ἀνόρθωσιν αὐτοῦ θέλουσιν ἀκολουθήσει εἰς τὸ μέλλον ὁδὸν διάφορον ἐκείνης, ἥτις δὲν ἐδημιούργησεν εἰμὴ μόνον ἐ χ θ ρ ο ὺ ς τοῦ Σχολείου καὶ ἐ π ι ζ η μ ί ο υ ς φ ί λ ο υ ς. Αἱ τελευταῖαι εὐγενεῖς ὅσον καὶ γενναῖαι δωρεαὶ τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων, οὐχὶ μόνον δὲν ἔλυσαν καθ' ἡμᾶς τὸ Σχολικὸν πρόβλημα, ὅπως διακηρύττωσιν οἱ μυωποῦντες προσφέροντες οὕτω τὴν χειρίστην τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀλλὰ τοὐναντίον περιέπλεξαν αὐτὸ ἐπὶ μᾶλλον καταστήσαντες οὕτω τὴν θέσιν τοῦ ἱδρύματος λεπτοτέραν εἰσέτι.

Τὸ μετὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους μέλλον νὰ ὑπολειφθῇ ποσὸν τοῦ ἐράνου εἶναι ζήτημα ἂν ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀμέσους ἀνάγκας ἐπισκευῶν τοῦ Σχολείου εἰς τρόπον ὥστε ἂν ἄλλα ριζικώτερα ὅσον καὶ πρακτικὰ δὲν ληφθῶσι μέτρα σχετιζόμενα μὲ τὴν παγίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Σχολείου, ἡ μόνη διαφορά, ἥτις θέλει παρουσιασθῇ ἐπὶ τὰ βελτίω εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔγκειται εἰς τὸ ὑποθετικὸν περίσσευμα τοῦ σημερινοῦ ἐκ 1100 δολλαρίων διδομένου τόκου Θὰ εἴμεθα συνεπῶς πολὺ ἁπλοϊκοὶ πιστεύοντες, ὅτι μὲ τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν ἐλύθη τὸ ζήτημα τοῦ Σχολείου καὶ ἠθέλομεν θεωρήσει ἡμᾶς αὐτοὺς συνυπευθύνους ἐθνικοῦ ἐγκλήματος, ἐὰν ἀντὶ νὰ τονίζωμεν παιᾶνας σήμερον δὲν ἐρριγνύομεν κραυγήν, ὅπως μὴ οἱ ἁρμόδιοι ἐπαναπαυθῶσιν ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῶν δωρεῶν, ἀλλ' ἐντείνωσι τὰς προσπαθείας των ἀπείρως περισσότερον εἰς τὴν ἐξεύρεσιν, εἰς τὴν δημιουργίαν παγίων προσόδων, μόνων δυναμένων νὰ λύσωσι τὸ Σχολικὸν πρόβλημα, ἀναβιβάζοντες οὕτω τὸ Ἐθνικὸν ἵδρυμα εἰς τὸ ὕψος τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς του.

Διὰ τῶν τελευταίων δωρεῶν τὸ Σχολεῖον διέρχεται καθ' ἡμᾶς τὴν ὀξυτέραν φάσιν τὴν μέλλουσαν νὰ κανονίσῃ τὴν τύχην του. Διότι μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη μὴ ὑπαρχόντων ἀσφαλῶς πλέον ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τί θὰ ἠδύναντο οἱ διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Σχολῆς ν' ἀπαντήσωσι πρὸς ἐκείνους, οἵτινες θὰ ἔβλεπον τὸ ἵδρυμα εἰς τὴν αὐτὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν;

Δὲν εἶναι ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ Σχολείου ὁ σκοπὸς τῶν δωρητῶν, οὐδὲ ἀποτελεῖ τὸ ἰδεῶδες τοῦ ὑλικῶς συμβάλλοντος Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἡ ὕπαρξις μόνον Ἑλληνικοῦ Λυκείου μέλλοντος νὰ μισθοδοτῇ προσωπικὸν ἀσχέτως ἂν τοῦτο ἐκπληροῖ τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀληθοῦς Ἑλληνοπρεποῦς ὅσον καὶ πρακτικῆς μορφώσεως, ὅπερ τῷ ἀνέθηκαν.

Πρὸς τὸ Ἐθνικόν μας ἵδρυμα δὲν συνδέεται μόνον ἡ στενή, ἡ περιωρισμένη Ἑλληνικὴ τῆς πόλεώς μας Παροικία. Πρὸς τὸ Ἐθνικόν μας ἵδρυμα ἀτενίζει μετ' Ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ χαρᾶς σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει τοῦτο καταστῇ εἰς τὸ μέλλον, οἷον ἅπαντες ὑμεῖς τὸ ὠνειρεύθημεν.

Κύριοι, προσέξατε. Αἱ τελευταῖαι δωρεαὶ θὰ σημειώσωσι τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν τελείαν συντριβὴν τοῦ Σχολείου. Ἐκκαθαρίσατε, δημιουργήσατε παγίους πόρους καὶ ὁ Ἑλληνισμός, ὁ πρακτικὸς Ἑλληνισμός, ὁ ἀποβλέπων εἰς ἔργα θὰ σᾶς ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως.

Π. ΓΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς

401 ERIE BUILDING, CLEVELAND, OHIO

ΜΑΚΡΗΣ & ΜΙΛΙΩΝΗΣ

Εἰσαγωγεῖς καὶ Ἐξαγωγεῖς

Τὰ καλλίτερα τυριὰ καὶ τὰ πιὸ φημισμένα λάδια. Ὅλα τὰ εἴδη τῆς μπακαλικῆς εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Ἰδιωτικὰ τυροκομεῖα.

26 Madison Street, New York

Στὴν πόλι μας εὑρίσκεσαι καὶ θέλεις νὰ μασίσῃς;
τὸ «Στήβενς» μόνον Ρέστοραν ποῦ εἶναί νὰ ρωτήσῃς.
Τί φαγητὰ θαυμάσια, τί καθαρά, τί φῖνα
καὶ σὲ Ἀνατολίτικη καὶ Γαλλικὴ κουζίνα.
Τὴν ὄρεξι ἡ εὐωδιὰ καὶ μόνο θὰ σοῦ δώσῃ
ποῦ τρῶς καὶ γλείφεις δάκτυλα καθὼς τὸ λὲν καμπόσοι.

STEVENS GREEK RESTAURANT

21 Broadway New York City

Ὁ ἀγαπητὸς κ. Γεώργ. Βουρνᾶς ἐξουσιοδοτῆται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «New York Satire» νὰ εἰσπράττῃ παλαιοὺς καὶ νέους συνδρομητὰς τοῦ φύλλου ἐν Washington, D. C. καὶ ὅπου ἀλλοῦ τοῦ ἔρθει βολικὰ νὰ συλλάβῃ τὰ διπλᾶ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

KISS ME CIGARETTE CO. INC.

"Kiss me". Δὲν εἶναι μάγουλα σὲ ὥμορφη Παρθένα
ποῦ προκαλοῦν τὸ φίλημα σὲ χείλη διψασμένα.
"Kis me" τοῦτέστι φίλαμε σοῦ λένε νέτα σκέτα
ὅμως δὲν εἶναι θηλυκά· ἀλλ' εἶναι σιγαρέττα.
Καπνὸς Τουρκίας εὔγευστος καὶ τῆς Ἑλλάδος πρώτης
ποῦ κι' ἂν δὲν εἶσαι θεριακλῆς σὲ κάνει ἡ ποιότης.
κι' ὅλα τὰ ἀπαραίτητα τῶν καφενείων πράμματα.
καὶ σιγαρέττα κάνομε μὲ τ' ἀρχικά σας γράμματα

352 Donner Ave., ...MONESSEN, PA.

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΤΟ "ΜΥΡΟΝ Ν. ΖΑΡΠΑ"

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ψωρίασιν, ἐμπιοφύτην, ἀρμυρόφλεμμα (Ἀλωπίκη), ρευματισμούς, φαγοῦραν, ἐξανθήματα, σκασίματα δέρματος, πιτυρίδα καὶ πτῶσιν τριχῶν, κρυολόγημα, χιονίστρες, αἱμορροΐδες, βῆχα χρόνιον, κρυολογήματα, πιάσιμο, σύγκαμα, σπυρία τοῦ προσώπου.

Μαλακώνει τὸ πρόσωπο καὶ γυαλίζει τὸ δέρμα.

Τιμὴ 25 σέντς, 50 σέντς καὶ 1.00 δολλάριον.

ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ Η «ΔΥΝΑΜΙΣ»,
τοῦ ἰδίου ἐφευρέτου.

Μαντζοῦνι κατασκευασμένο ἀπὸ ἁγνὰ φάρμακα, ρίζες, φλοιοὺς καὶ φύλλα δένδρων.

Ἐνδυναμώνει τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ἀναιμικούς. Θεραπεύει τὴν δυσπεψίαν, τὴν δυσκοιλιότητα, τὸν πονοκέφαλον. Καθαρίζει τὸ αἷμα, κάμνει ὡραῖο πρόσωπο καὶ κόκκινα μάγουλα.

Τιμὴ $2.50

Γράψατε N. ZARPAS, 45 7th St., Monessen, Pa.

VENIZELOS BRAND

Εἶναι τὸ Brand ποῦ κατέκτησε ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ξένην ἀγορὰν στὴν Ἀμερικήν. Εἶναι τὸ λάδι ποῦ βρίσκεις σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ Παντοπωλεῖα καὶ εἰσάγεται τώρα καὶ στὰ Φαρμακεῖα ἀκόμα. Καὶ ξέρετε γιατί τὸ μὲν λάδι εἶναι ἄοσμο, δύο φορὲς διϋλισμένο, ἁγνό, ἔχει χρῶμα σὰν κιχριμπάρι, οἱ δὲ συσκευασταί του ζητοῦν ἐλάχιστο κέρδος. Τὸ μυστικὸ εἶναι. Πρώτης τάξεως λάδι καὶ τιμὴ φθηνή.

SHEPPARD—STRASSHEIN CO.
688 W. Randolph St.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗΣ
Διευθυντὴς Ἑλληνικῶν καὶ Ἰταλικῶν Προϊόντων.

Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἂν θέλῃς προϊόντα
χωρὶς νὰ βρίζῃς ἔπειτα κάθε νεκρὸν καὶ ζῶντα
Ἂν θέλῃς σῦκα καὶ τυριὰ καὶ ραφινᾶτο λάδι
καὶ στὸ κρεββάτι ἥσυχος νὰ πέφτῃς κάθε βράδυ,
ἐὰν τὸ χρῆμά σου διπλὸ θέλῃς νὰ πάρῃς πίσω
νὰ λές: «Ἀπ' τοὺς Μικρούτσικους τοὺς Μπρόδερς θὰ ψωνίσω»

Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τὰ πάντα εἶναι πιθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ
μὰ ἂν ποτὲ ὠτομομπὶλ στὸ δρόμο σὲ πλακώσῃ
Ἂν μ' ἕνα πόδι εὑρεθῇς εἴτε μὲ δίχως χέρι
καὶ ἔχεις οἰκογένεια καρβέλι ποιὸς θὰ φέρῃ;
Μέσ' στὴ ζωή σου δύστυχε τέτοια ἂν ἔρθῃ μέρα
Οὐαὶ ἂν εἶσαι σύζυγος καὶ ἂν σὲ λὲν πατέρα.
Ἐὰν δὲν θέλῃς συνεπῶς στὸ δρόμο νὰ πεθάνῃς
στὸν Τζὼν Μαράκα πήγαινε ἀσφάλειες νὰ κάνῃς.

John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Πρώτης τυριὰ Ἑλληνικὰ καὶ φέτα καὶ κασέρι
καὶ κασκαβάλι ἔξοχο ὁ Σιδεράκος φέρει.
Εἶδος παντοπωλειακό, ὅτι ζητήσῃς ὅ,τι
στὸ Σιδεράκο θὰ τὸ βρῇς τὸν βεροπατριώτη.
Ἐλῆες καὶ λάδια καὶ λοιπὰ ὅσα ὁ νοῦς σου βάλλει
κι' ὁ παραγγέλλων τὸν παρᾶ θὰ τοῦ προκαταβάλλῃ.
C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

Θέλεις βιβλία νὰ χαρῇς, νὰ λυπηθῇς, νὰ φρίξῃς;
θέλεις στὸ φῶς τ' ἀληθινὸ τὰ μάτια σου νὰνοίξῃς
ἀπὸ Τολστοΐ καὶ Οὐγκὼ, Πολέμη, Παλαμᾶ
ὡς τὸ μικρὸ τραγουδιστὴ καὶ ὡς τὴ Χαλιμᾶ;
Εἰς τοῦ Κομπέρου γράψατε ἢ σῦρτε νὰ τὰ βρῆτε
γιατὶ ἀλληῶς σᾶς βεβαιῶ θὰ μεταμεληθῆτε.
G. KAMBEROS, 36 N. Howard St., Akron, Ohio.

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Pittsburgh, Pa. πωλεῖται εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΕΡΜΗΣ».

Θέλεις στὸν κόσμο εὐτυχής, χαρούμενος νὰ ζήσῃς;
Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν ὑγειὰ νὰ μὴν παραμελήσῃς.
Ἀπ' τοῦ κορμιοῦ τὴ μηχανὴ μιὰ ρόδ' ἂν σταματήσῃ
εἶν' ἀρκετὴ σιγά, σιγὰ στὸν τάφο νὰ σὲ κλείσῃ
κι' ὅσα λεπτὰ κι' ἂν ἔκαμες ποῦ μ' αἷμα τάχεις βγάλει
θἄρθῃ καιρὸς κακόμοιρε νὰ τὰ γλεντήσουν ἄλλοι
Ἀδυναμία συνεπῶς τὰ νεῦρ' ἂν σοῦ ταράζῃ
δυσκοιλιότης συνεχῶς ἂν τύχῃ σὲ πειράζῃ
ἀναιμικὸς ἂν ἔγεινες καὶ ἔχεις καρδοχτῦπι
ἂν ἔχῃς πονοκέφαλο, ἂν ὄρεξι σοῦ λείπῃ
γιὰ τὸ Μαντζοῦνι φίλε μου αὐτοστιγμεὶ νὰ γράψῃς
πρὶν ἡ ἀρρώστεια πάρει μπρὸς κι' ἐρθῇ καιρὸς νὰ κλάψῃς.

ATHENIAN MANUFACTURING CO.
336 So. 2nd St. Philadelphia Pa.

ELLENIC FURNISHING Co.
691 6th AVENUE NEW YORK.
ΝΕΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν. Ὑποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ὅ,τι εἶδος μεταξωτὰ ἐσώρουχα, τῆς ἐποχῆς καλοκαιρινά.

Τιμαὶ ὡρισμέναι, ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
555 8th Avenue.

Δὲν εἶναι μόσχος ἢ Μαϊοῦ τριαντάφυλλα καὶ γιούλια
Εἶναι καφὲς τοῦ Ὄθωνος, καφὲς τοῦ Νικολούλια
καφὲς τῆς Μέκας ἄδολος, ἁγνὸς σὰν τὴν παρθένο,
γι' αὐτὸ σκορπίζει τ' ἄρωμα τὸ χιλιομυρωμένο.
Ἐὰν λοιπὸν γιὰ θεριακλῆς ὅπως ἐγὼ περνᾷς
δοκίμασέ τον μιὰ φορὰ καὶ θὰ μὲ συχωρνᾷς.

GREEK-ARABIAN COFFEE
352 Pearl Street, New York, City.

* * *

Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ
ποῦ αὐλακώνουν τ' ἁλμυρὰ νερὰ καμαρωτά,
Βαπόρια ποῦ τὴ θάλασσα κι' ἄγρια τὴ φιλοῦνε
καὶ παίζουν μὲ τὸ κῦμα της καὶ τὴν περιγελοῦνε
μὲ λοῦσο καὶ νοικοκυριό, τηλέγραφο Μαρκόνι
κι' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ἐλάχιστα πληρώνει.
Ὁ Γαλανὸς γι' αὐτὰ ἐδῶ καὶ δίνει καὶ εἰσπράττει
ποῦναι κομμάτι μάλαμα καὶ παραπάνω κἄτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Ἰατρὸς
256 W. 44 ST. NEW YORK.

Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινιοῦ καὶ λάδι Καλαμάτας
ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλιὰ ξανθῆς γαλανομάτας,
λάδι ἀνθοῦ ἀπόσταγμα καὶ λάδι μυροβόλο,
ἐληαὶς-καρύδι Σάλωνας κι' ἐληαὶς ἀπὸ τὸ Βόλο
τῆς Ἀχαΐας τὰ ὑγρὰ τὰ μυρωμένα 'κεῖνα
στοῦ Ραβαζούλα θὰ τὰ βρῇς καὶ πάμφθηνα καὶ φῖνα.

RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK

ΕΙΔΗ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ
PEPPAS & ALEX COMPANY
Paco Bldg.
CLEVELAND, OHIO.
167—169 W. Lake St.
CHICAGO, ILL.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ φτίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σὰν δὲν ἔχῃς χρῆμα
Δὲν ἠμπορεῖς σὲ βεβαιῶ νὰ κάνῃς οὔτε βῆμα.
Εἶναι πολλοὶ εἰσαγωγεῖς μὰ σὰν τοὺς «Δρίβα-Λέκα»
σ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν τιμὴ δὲν θἄβρῃς μήτε δέκα.
Λάδια, ἐλιές, τυριά, καφὲς μὲ φθήνεια ὅσω πέρνει
γιατ' ὅλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.
LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

LIMPERT SALES COMPANY
47 W. 34th St., NEW YORK
ΔΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Soda fountains, Carbonators, Fixtures, Show-Cases, Stoves, Chairs, Tables, Tile Floors, Ice boxes, Store fronts. Μηχανήματα ὅλων τῶν εἰδῶν, Καθρέπτας etc.

ΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ & LUNCH

Tile floors, Tile walls, Ranges, Steam Tables, Coffe Urns, Ice boxes, Silver ware, Aluminum ware Show Cases, Tables and Chairs, Counters, Ceilings καὶ Exhust fans.

Πρὸς δὲ ἀναλαμβάνομεν τὴν τελείαν ἐπίπλωσιν καταστημάτων μὲ τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ὅρους λογικούς.

ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΩΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΔΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
47 West 39th Street New York
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.
Τὰς Κυριακὰς 11—12.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ
Ἰατρὸς
175 Lexington, Ave. New York.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU
252 Chestnut St., Manchester, N. H.

Γυρεύεις εἶδη ἀνδρικὰ εἴτε καὶ γυναικεῖα
γιὰ κάθε γοῦστο καὶ τιμή, γιὰ κάθε ἡλικία;
Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινὰ ἢ μουσαμᾶδες,
στέφανα γάμων λεμονιᾶς, βαφτιστικὰ λαμπᾶδες;
Στοῦ Οἰκονόμου—Γάγαλη εὐθὺς νὰ τὰ πρυμνήσῃς
ὅλα τὰ εἴδη ποῦ ζητεῖς φθηνὰ νὰ τὰ ψουνίσῃς
γιατ' ἔχουν πρώτης μαγαζὶ μὲ ποικιλία, πλοῦτο
ποῦ σὰν τὸ βλέπεις στέκεσαι καὶ λὲς μωρ' τ' εἶναι τοῦτο;

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.
14 East 38th St., NEW YORK

Οἱ περισσότεροι ἑκατομμυριοῦχοι στὴν Ἀμερικὴ ἔγειναν ἀπὸ τὰ οἰκόπεδα.

Οἱ διάφοροι ὁμογενεῖς ἐπλούτισαν ἀπὸ ἕνα καλὸ μαγαζί, σὲ κεντρικὴ θέσι, μὲ λογικὸ ἐνοίκιο καὶ μὲ συμφέρουσα λίστα.

Ἕλληνες! Σᾶς δίδομε τὴν εὐκαιρία νὰ κάνετε χρήματα.

Πρὶν ἀποφασίσετε ν' ἀνοίξετε μαγαζὶ ἢ ν' ἀγοράσετε οἰκόπεδα, σπίτια, ἐλᾶτε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε.

Εἶναι συμφέρον σας. Δὲν χάνετε τίποτε.

GREEK-AMERICAN REALTY CO.,
203 ERIE BUILDING CLEVELAND, OHIO

Ποιὸ προϊὸν Ἑλληνικὸν κι' Ἰταλικὸ ἐπίσης
στὸ μαγαζὶ χρειάζεσαι νὰ τὸ μεταπωλήσῃς;
Λάδι ἁγνὸ καὶ γκαραντί, κιχριμπαρένιο λάδι;
Θέλεις ἐληὲς τῶν Καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμφίσσης,
Πρώτης τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ νὰ φᾷς καὶ ν' ἀπορήσῃς.
Μόνον σ' αὐτοὺς ν' ἀποτανθῇς ποῦναι παιδιὰ τζιμάλι
καὶ παραλῆδες ἔμποροι κι' εἰσαγωγεῖς μεγάλοι.
Γράψε εὐθὺς στοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Μοσχαχλάδη.

MOSHAHLADES BROTHERS
New Bowery and James Street New York.

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ
Ἰατρὸς
136 E. 17th St., NEW YORK

***

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῇ πῶς δὲν θὰ πῇ καὶ μένα.
φοῦχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῇ καλοραμμένα.
Ἂν θέλῃς νὰ συγκινηθῇ κι' ἡ ἄσπλαγχνη Ἐκείνη
μόλις ντυμένο σὲ ἰδῇ λὲς κ' εἶσαι φιγουρίνι
στοὺς Παπαγεωργίου Μπρὸς νὰ τρέχῃς τακτικὰ
φοῦχα νὰ κάνῃς ὥμορφα καὶ καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.
600 Blue Island CHICAGO, ILL.